

ВОЙНИКЪТ И ПАДИШАХЪТ ТАТСКА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Иван Троянски, 1976

chitanka.info

Едно време в падишахската войска служил един войник. Цели двадесет и пет години служил вярно и честно на падишаха. И през цялото време нито веднъж не му се паднало да види самия падишах. А ето че на двадесет и шестата година дошло време да се връща вкъщи.

Нарамил войникът торбата си и излязъл през градските порти. Изминал две версти и внезапно си помислил:

— Че как тъй? Връщам се в къщи, в своето село. Земляците ще кажат: „Ти служи на падишаха, а какъв е той, падишахът?“ Какво ще им отговоря? Не, трябва да се върна и да го видя.

Върнал се войникът в града и почукал на падишахския дворец.

— Какво искаш? — попитали го стражите.

Войникът им разказал защо се върнал. Стражите му се присмели и го прогонили. Пак почукал и пак помолил да го пуснат при падишаха. И пак стражите затворили вратата пред него. Така чукал три пъти.

А в падишахския дворец имало такъв ред: когато посетителят чукал първи, втори и трети път, не го пускали. Ако почукал четвърти път, стражите трябвало да доложат за него на падишаха.

Войникът знаел за този ред и почукал четвърти път.

— Искам да видя падишаха — пак казал той.

Този път го пуснали. Застанал пред падишаха.

— Какво искаш, казвай — рекъл падишахът.

И войникът разказал:

— Почтени мой падишах, дойдох да служа при теб от много далечен край. Двадесет и пет години ти служих вярно и честно, а сега си отивам в къщи. Земляците ще ме заразитват: „Виждал ли си падишаха, какъв е той?“ Какво ще им отговоря? И ето че се върнах, за да те видя, о, падишах!

И тогава падишахът отвърнал на войника:

— Не на всекиго е дадено да ме види. Но щом ти успя, ще ти задам три въпроса. Отговориш ли — ще получиш награда. Не отговориш ли — ще служиш още двадесет и пет години. Съгласен ли си?

Войникът се съгласил. Падишахът задал първия въпрос:

— Какво е разстоянието от изгрева до залеза?

— Точно един ден. Сутринта слънцето изгрява на единия край, а вечер залязва на другия — казал войникът.

Падишахът задал втория въпрос:

— А далече ли е от земята до небето?

— Това е още по-близо, почтени мой падишах! По време на гръмотевици и бури, когато на небето почнат да бият тъпан, да свирят на зурна, да играят и да палят свещи, тук, на земята, всичко се чува и вижда.

Падишахът задал третия въпрос:

— А далече ли е от нашия свят до задгробното царство?

Войникът отговорил:

— О, почтени мой падишах! Това е много далече. Нашите деди отдавна са отишли там, а досега никаква вест няма от тях!

Падишахът не си удържал думата, засмял се, повикал слугите си и им заповядал:

— Затворете го в подземие, хранете го и не го лишавайте от нищо.

А след това заповядал да повикат попа.

Довели попа, падишахът му задал същите въпроси, както на войника. Той не можал да отговори.

— Давам ти девет дена срок — казал падишахът. — Отговориш ли — ще получиш награда, не отговориш ли — ще се простиш с живота си.

Затворили попа в подземие при войника. Зарадвал се войникът, че вече няма да скучае сам, и казал:

— Добър ден!

А попът, вместо да отговори на поздрава, се нахвърлил с проклетия срещу войника.

На другия ден падишахът наредил да доведат при него равина. Задал падишахът на равина същите въпроси и той не можал да им отговори. Тогава падишахът заповядал да затворят и него в подземие и му дал девет дена за размисъл.

Затворили и равина при войника. Зарадвал се войникът, поздравил равина, а той в отговор само го наругал.

На третия ден довели при падишаха моллата.

Падишахът накарал и него да отговори след девет дена на трите въпроса, а дотогава го затворил в подземие. Видял го войникът и казал:

— Салам алейкум. А теб защо те хвърлиха в подземието, почтени молла?

— Ваалейкум салам — отвърнал моллата. — Ех, войниче, падишахът ми зададе три въпроса. А аз не можах да отговоря. И ето че ме затвориха тук. — И повторил въпросите пред войника.

— Аз зная как се отговаря на тях — казал войникът.

Попът чул думите на войника, скочил и дошъл при него.

— Каквото поискаш, ще ти дам, само кажи как да отговоря на тези въпроси — примолил се попът.

— И аз ще ти дам всичко, каквото пожелаеш — казал и равинът.

— Добре — съгласил се войникът. — Ти, попе, ще ми направиш златен пръстен с брилянт, а ти, равине, ще ми направиш златен пръстен с рубин. А ти, молла, ще ми излееш сребърен пръстен. Ако сте съгласни да поръчате тези пръстени за мен, ще ви кажа да отговорите на падишаха.

Попът, равинът и моллата нямамо какво друго да сторят и се съгласили. Накарали жените си да поръчат тежките пръстени и да ги донесат в подземието.

— Иначе ще ни убият — казали те.

Жените събрали всичко, което било нагробено от мъжете им, а с получените пари поръчали на златаря пръстени.

Златарят направил на жената на попа златен пръстен с брилянт, на жената на равина — златен с рубин, а на жената на моллата — сребърен пръстен.

Жените занесли пръстените в подземието, а мъжете им ги дали на войника. Той взел пръстените и казал как да отговорят на въпросите на падишаха.

Зарадвали се попът, равинът и моллата — главите им ще останат цели! — и зачакали определения от падишаха ден.

На края настъпил денят, когато падишахът заповядал да повикат затворниците.

— Е, намислихте ли как да отговорите на въпросите ми? — попитал падишахът.

— Да — рекли попът, равинът и моллата и дума по дума повторили това, което им казал войникът.

Падишахът се досетил, че войникът им е подсказал отговорите, и заповядал да го доведат. Довели войника, а падишахът му казал:

— Хей, войниче, ти двадесет и пет години ми служи, а сега смени ума си за чуждо богатство.

— Не, не съм сторил такова нещо — отговорил войникът.

— Тогава защо всички отговарят с твоите думи?

Войникът рекъл:

— На попа отсякох главата от корен, на равина извадих душата, а на моллата отрязах едното ухо.

— Как си направил това, войнико? — отново попитал падишахът.

Тогава войникът сложил трите пръстена пред падишаха и разказал всичко, както било.

— Аз посипах раните им със сол. А богатството им не ме съблазнява — казал войникът.

Падишахът се учудил на съобразителността на войника и казал:

— Хвала тебе, войниче, за твоята постъпка. А за награда задръж за себе си тези пръстени. Сега иди в селото си и разкажи какъв е падишахът.

Войникът се сбогувал и тръгнал към родното си село.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.